

Rama IX Art Museum Foundation

**SEE
SAW
SEEN
IV**

**Photography
Exhibition**

Pishnu Supanimit
Nopadon Chotasiri
Waranun Chutchawantipakorn
Amrit Chusuwan
Thavorn Ko-udomvit
Dow Wasiksiri
Nitikorn Kraivixien
Thongchai Srisukprasert
Kanok Suriyasat
Steven Pettifor
Tul Hirunyalawan
Urasha Jakkachaphol
Anak Navaraj
Hassapop Tangmahamek
Ampannee Satoh
Charit Pusiri

Rama IX Art Museum Foundation

SEE SAW SEEN IV

Photography Exhibition

December 22, 2011 - January 22, 2012
at DOB Hualamphong Gallery

Director: Thavorn Ko-udomvit
Advisor: Vimonmarn Khanthachavana
Assistant Director: Hassapop Tangmahamek
Manager: Lawan Meesang
Assistant Manager: Phanida Tanikpiboon

- This catalogue has been published on the occasion of the exhibition See Saw Seen IV (เห็น 4)
- Designed and produced by Thavorn Ko-udomvit, Pachara Piyasongsoot
- All images are courtesy of the artists
- Translation by Manita Srisitanont, Akkawich Khonwittayayothin (P. 6-7)
- Proofreading by Orawan Khonwittayayothin
- Printed by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited
- Copyright ARDEL Gallery of Modern Art 2011
- Printed and bound in Thailand
- 3,000 copies

Rama IX Art Museum Foundation

See Saw Seen IV:
มีอะไรในการเห็นครั้งที่ 4 ของ See Saw Seen

บุษราพร ทองชัย

ถ้าหากพอจะเคยได้ติดตามนิทรรศการภาพถ่าย “See Saw Seen” หรือ “เห็น” ซึ่งจัดขึ้นโดยหอศิลป์ร่วมสมัยอาร์เดลมาบ้าง นี่ก็คงจะเป็นนิทรรศการภาพถ่ายแห่งการเห็นครั้งที่ 4 โดยบรรดาศิลปินและนักถ่ายภาพจำนวนหนึ่งซึ่งผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาประสบการณ์ทางการเห็นของพวกเขา มาแลกเปลี่ยนและนำเสนอให้พวกเราได้เห็นอีกครั้ง

“See Saw Seen” คือ นิทรรศการภาพถ่ายที่ดำเนินต่อเนื่องเป็นประจำ โดยการสนับสนุนของหอศิลป์ร่วมสมัยอาร์เดล บริษัท โซนี่ ไทย จำกัด และบรรดาศิลปิน นักถ่ายภาพทั้งหลาย ซึ่งสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่ายของตนเองขึ้นจากกล้อง โซนี่ ตระกูลอัลฟา รุ่น A77, NEX-7 และ NEX-5N โดยในปีนี้มีศิลปินเข้าร่วมแสดงผลงานภาพถ่ายจำนวน 16 คน ซึ่งประกอบด้วย พิษณุ ศุภนิมิตร, นกตล โชตะสิริ, วรนนท์ ชีवालทิพากร, อามฤทธิ์ ชูสุวรรณ, ถาวร โกอุดมวิทย์, ดาว วาสิกศิริ, นิติกร กรัยวิเชียร, ธงชัย ศรีสุขประเสริฐ, กนก สุริยสัตย์, สตีเฟน เพตติเฟอร์, ดุลย์ หิริญญาลวัลย์, อรุชา จักรคชาพล, อนัน นวราช, หัสภพ ตั้งมหาเมฆ, อำพรณี สะเตาะ และ ชุตต ภูศิริ

ว่ากันตามความจริงโดยเฉพาะสำหรับรายชื่อข้างต้น นี่ก็คงจะเป็นการเห็นครั้งที่นับไม่ถ้วนของพวกเขาด้วย เพราะบริบทของแต่ละคนนั้นส่วนข้องเกี่ยวอยู่กับงานทัศนศิลป์ที่ล้วนว่าด้วยการรับรู้ทางดวงตาโดยทั้งสิ้น และนี้อาจเป็นเหตุผลว่า เหตุใดชื่อและภาพถ่ายของพวกเขาจึงได้มาปรากฏในนิทรรศการ See Saw Seen ครั้งนี้

ในบรรดาศิลปินและช่างภาพทั้ง 16 คนที่กล่าวมานั้น โดยส่วนใหญ่พวกเขาส่วนมีชีวิตอยู่ในบริบทที่แตกต่างหลากหลาย บางคนเป็นช่างภาพอิสระ ช่างภาพโฆษณา ช่างภาพแฟชั่น บางคนเป็นศิลปิน เป็นนักเขียน ในขณะที่หลายคนก็มีสถานภาพเป็นอาจารย์ ควบคู่ไปด้วย และยังมีอีกหลายต่อหลายคนในนั้นที่ส่วนแล้วแต่มีสถานภาพทางสังคมมากกว่าหนึ่งสถานภาพเท่านั้น

ในฐานะที่กล้องถ่ายภาพสามารถบันทึกและตอบสนองการเห็นของบรรดาศิลปินทั้งหลายได้ (โดยง่ายและรวดเร็ว) ภาพถ่ายจึงกลายเป็นงานศิลปะชนิดหนึ่งที่ไวต่อประสาทสัมผัสแห่งการสร้างสรรค์ของพวกเขา และมันยังทำงานได้ดีไม่น้อยไปกว่างานจิตรกรรมหรืองานศิลปะแขนงอื่นๆ ในบางบริบทที่พวกเขาไม่สามารถเปิดเผยตัวตนบางด้าน หรือโลกบางด้านที่พวกเขาปรารถนา ดูเหมือนว่าภาพถ่ายจะเข้ามาทำหน้าที่ได้ดีในแง่ของการรองรับโลกดังกล่าว และดูเหมือนว่าข้อจำกัดในการสร้างและนำเสนออีกดูจะเป็นอิสระ กระทั่งดูผ่อนปรนกว่างานจิตรกรรมหรืองานประติมากรรมเสียด้วยซ้ำ

ในภาพถ่ายชุดหนึ่งซึ่งนำเสนอประสบการณ์ของศิลปิน ผ่านการเดินทาง และเรื่องราวรอบตัวของเขา พิษณุ ศุภนิมิตร บันทึกภาพจากตอนของสถานที่ที่งดงามสามแห่ง ซึ่งเขาเดินทางไปเยือนในองค์ประกอบที่เรียบง่ายและเป็นธรรมดา ภาพถ่ายของพิษณุดูไม่ต่างไปจากงานเขียน ภาพวาดสีน้ำ หรือภาพพิมพ์สีน้ำของเขา ซึ่งไม่ฝักใฝ่ต่อความซับซ้อน และมีลักษณะคล้ายเรื่องเล่าในสมุดบันทึกซึ่งสะท้อนลักษณะนิสัยที่เรียบง่ายของเขาอย่างเห็นได้ชัด และภาพถ่าย

ก็ดูราวกับเครื่องมือชนิดหนึ่งซึ่งสนองตอบวิถีชีวิตและกระบวนการทำงานของเขาได้ดีไม่น้อยไปกว่าการเขียนบันทึกหรือวาดภาพ เช่นเดียวกับ อนัน นวราช ใน See Saw Seen ครั้งนี้ ภาพถ่ายของเขานับที่องค์ประกอบหนึ่งของฉากตอนระหว่างการเดินทางและการปะติดปะต่อทางเรื่องราวซึ่งเกิดขึ้นอย่างบังเอิญ เมื่อภาพถ่ายบางภาพของบางสถานที่ถูกนำมาจัดวางร่วมกัน แม้จะต่างสถานที่ ต่างเวลา แต่ภาพถ่ายชุดหนึ่งก็สามารถสร้างความสัมพันธ์ในตัวเองและสิ่งที่อยู่โดยรอบได้

หัสภพ ตั้งมหาเมฆ และภาพถ่ายอิริยาบถของบุคคล (ศิลปิน) ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างการชมงานศิลปะ หัสภพสนใจอัตลักษณ์และปฏิกริยาบางอย่างผ่านภาพบุคคลที่เฮอร์จุก จากมุมมองทางการเห็นของตนเองในองค์ประกอบภาพที่ไม่ซับซ้อน ในบริบทนี้ ภาพถ่ายได้ขับเน้นบุคลิกภาพของบุคคลซึ่งถูกเพ่งความสนใจและกลายสภาพของบุคคลเหล่านั้นในฐานะของสิ่งเฉพาะให้กลายเป็นเพียงบางสิ่งซึ่งไม่ต่างไปจากส่วนประกอบอื่นๆ ในภาพถ่ายได้

ธงชัย ศรีสุขประเสริฐ นำเสนอภาพถ่ายเงาเหนือผิวน้ำชุดหนึ่ง เช่นเดียวกัน ลักษณะที่พบในภาพถ่ายเหล่านั้นเพียงพอจะสืบสาวไปถึงงานจิตรกรรมบางชุดของเขาซึ่งมักได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติและการตีความบางอย่างในปรัชญาทางพุทธศาสนาได้ และแม้จะใช้เครื่องมือคนละชนิด แต่ภาวะแห่งการเฝ้าสังเกตและกระบวนการสร้างงานในลักษณะนี้ ก็สะท้อนลักษณะทางการสร้างสรรค์บางอย่างของเขาซึ่งเราสามารถพบเห็นได้ไม่ยากนัก

ลักษณะแบบไทยนั้นยังสะท้อนให้เห็นได้ในภาพถ่ายดอกบัวหลวงของ วรนนท์ ชีवालทิพากร ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ (ภาพถ่าย) พ.ศ. 2552 ภาพถ่ายของเขามักแสดงความเรียบง่าย วิถีชีวิตแบบไทย และภาพธรรมชาติที่งดงาม ขณะเดียวกันความสมบูรณ์ในภาพถ่ายยังชวนให้นึกไปถึงงานจิตรกรรมที่ไม่เพียงให้ความสำคัญกับองค์ประกอบทางการเห็นอันประเด็นเท่านั้น หากยังให้ความสำคัญกับเนื้อหาเรื่องราว ซึ่งซ่อนอยู่เบื้องหลังอีกด้วย

ถาวร โกอุดมวิทย์ และภาพถ่ายใบหน้าบุคคลของเขาสะท้อนประสบการณ์และบริบทการทำงานในฐานะอาจารย์สอนศิลปะ ภาพนักศึกษาในช่วงโมเรียน Body Art กลายเป็นส่วนหนึ่งในงานภาพถ่ายของเขา และแม้ถาวรจะให้ความสนใจต่อประเด็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ผ่านเครื่องแต่งกาย ทว่า ภาพถ่ายก็ชวนให้ตั้งคำถามถึงความเป็นต้นแบบ (Originality) การโยกย้าย และหิบบิม ซึ่งมักจะเกิดขึ้นเสมอในโลกของภาพถ่าย

ไมโกลกกันมาก นกตล โชตะสิริ นำเสนอภาพถ่ายและวิดีโอบันทึกสิ่งที่เป็นอิสระจากการควบคุมจัดการ และเช่นเคย เขามักสนใจที่จะพูดถึงภูมิปัญญาชุมชน และสภาพแวดล้อมของตนเอง โดยเฉพาะความเป็นไทยแบบชนชั้นล่าง การดื่มกิน ข้าวของเครื่องใช้ โดยปล่อยให้อารมณ์ของวัตถุหรือเหตุการณ์นั้นๆ ดำเนินไปตามบริบทของมัน นกตล ถ่ายภาพน้ำแข็งก็จริง ทว่าสิ่งที่เขาพูดถึงกลับกลายเป็นความเป็น ความสุข และมลภาวะทางเสียง ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นความคิดรวบยอด (Concept) เกี่ยวกับน้ำแข็งที่ชวนให้นึกถึงระบบความคิดเกี่ยวกับสัญญะ ซึ่งมักเกิดขึ้นบ่อยครั้งในภาพถ่ายของ

Rama IX Art Museum Foundation

นกตล เช่นเดียวกับดุลย์ หิริญญาลวัลย์ และภาพถ่ายผิวน้ำสีขาวนวลของเขา นอกจากความงามของสิ่งซึ่งเรียบนิ่งเป็นปริศนา ดุลย์ตั้งคำถามต่อผู้ชมด้วยทัศนคติของเขาต่อภาพที่เห็นเหล่านั้น เบื้องหลังภาพของสิ่งที่สวยงาม พวกมันยังประกอบไปด้วยอื่นได้อีกบ้าง

ดาว วาสิกศิริ และภาพถ่ายแนว Street Photography ที่แสดงช่วงขณะหนึ่งของฉากตอนซึ่งเขาเดินทางไปพบ และบันทึกมันเอาไว้ในนิทรรศการ See Saw Seen ทุกๆ ครั้ง เขายังคงหลงใหลต่อสถานการณ์ ความบังเอิญ และความไม่น่าเชื่อถือของภาพถ่าย และแน่นอนในนิทรรศการครั้งนี้ ภาพถ่ายชุดหนึ่งของเขายังคงท้าทายต่อการรับรู้เรื่องราว และองค์ประกอบภาพตามแบบแผนของความสมบูรณ์อีกเช่นเคย

นิติกร กรัยวิเชียร และภาพถ่ายหุ่นนิ่งขาวดำซึ่งมุ่งเน้นการนำเสนอความงามผ่านรูปทรงที่เรียบง่ายและการจัดแสงที่ดูเหนือจริง มากกว่าสองครั้งกับการร่วมแสดงผลงานใน See Saw Seen และความสนใจในภาพถ่ายของเขาแต่ละครั้งก็เปลี่ยนแปลงไปเสมอ และเช่นเคย ภาพถ่ายหุ่นนิ่งที่ก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่เขาหลงใหลและทำมันได้ดี เช่นเดียวกับกนก สุริยสัตย์ ศิลปินซึ่งร่วมแสดงผลงานกับ See Saw Seen นับตั้งแต่เริ่มต้นนิทรรศการครั้งแรก เขาก็เป็นอีกคนหนึ่งที่สร้างงานในแนวทางที่หลากหลาย และในครั้งนี้ กนกก็ได้คัดเลือกภาพถ่ายชุดหนึ่งที่น่าประทับใจในประสบการณ์และบางช่วงตอนขณะหนึ่งในชีวิตของเขามานำเสนอต่อเราอีกครั้ง

อรุชา จักรคชาพล และภาพถ่ายจำนวน 18 ชิ้น ซึ่งนำเสนอความผันแปรโดยผ่านการเคลื่อนไหวของหญิงสาวในตำแหน่งเดียวกันด้วยเทคนิคการถ่ายภาพแบบความเร็วชัตเตอร์ต่ำ ความพร่าเลือนของการปรากฏตัวและความไม่คงที่ของบางสิ่ง อรุชาอ้างอิงถึงภาวะซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น ในฐานะที่มันดูไม่ต่างไปจากความผันแปรของความรู้สึกด้านใน ในแง่นี้ กล้องถ่ายภาพได้สะกดเลี้ยวเวลาระหว่างการเคลื่อนไหวนั้นให้กลายเป็น บางสิ่งบางอย่างที่แน่นอน ทว่า ยังทิ้งร่องรอยของความผันแปรเอาไว้เหนือระนาบของสิ่งที่เรียกว่าภาพถ่าย

สตีเฟน เพตติเฟอร์ ใช้ภาพถ่ายสืบสวนและนำเสนอพื้นที่ (ว่าง) บางแห่งซึ่งอาจตรวจหาการเห็นและใครหลายคนอาจไม่เคยเดินทางไปถึง ความน่าสนใจของภาพถ่ายชุดนี้คือ การบันทึกมันเอาไว้ในลักษณะของภาพถ่ายพานอรามาที่กว้างขวางทั้งด้านนอน ด้านตั้ง และโดยรอบสถานที่แห่งนั้น ซึ่งช่วยขับเน้นความเรียววังของเมืองให้มากขึ้นไปอีก หลังได้พบภาพถ่ายของสถานที่ดังกล่าว ภาพของพื้นที่ที่สร้างในลักษณะเดียวกันจึงผุดขึ้นในความทรงจำของเราอีกเป็นจำนวนมาก

ชุตต ภูศิริ และการสร้างภาพถ่ายซึ่งส่วนหนึ่งในนั้นมักประกอบไปด้วยภาพของการแตกร้าว น้ำ และความรู้สึกอันประาะบาง ภาพถ่ายของเขามักเกิดขึ้นในสตูดิโอและมีลักษณะของการจัดแสงที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งในบางครั้งก็ให้ความรู้สึกเย้ยหยัน กึ่งลวงกึ่งจริง และการประกอบสร้างคล้ายกับที่พบในภาพถ่ายโฆษณา ในครั้งนี้ชุตตปะติดปะต่อเรื่องราวและบรรยากาศที่แห้งแล้งขึ้นในภาพถ่าย

ของเขาอย่างจริงจัง ราวกับพยายามจะบอกเล่าบางช่วงเวลาในชีวิตของเขาผ่านเรื่องเล่าในภาพถ่าย

ครั้งแรกของการร่วมงานกับ See Saw Seen อำพรณี สะเตาะ อาจารย์ภาพถ่ายมหาวิทยาลัยรังสิต และภาพถ่ายเชิงความคิดในชื่อ สัญชาติไทย (Thai Nationality) ภาพถ่ายของอำพรณีหลายครั้งมักเกี่ยวข้องกับเขตแดนของความแตกต่างทางชาติพันธุ์ ศาสนา และในนิทรรศการครั้งนี้ อำพรณีนำเสนอภาพใบหน้าด้านตรงที่แสดงความแตกต่างทางกายภาพของผู้หญิงไทยสามคนอย่างจงใจ ภาพถ่ายของอำพรณีเือนไปด้วยเรื่องราวเบื้องลึกเกี่ยวกับการเมือง ข้อเท็จจริง คำถาม และความรู้ลึกแบบผู้หญิงซึ่งดูหนักหน่วงและต่างออกไป ภาพถ่ายของช่างภาพสตรีในลักษณะนี้มักไม่ได้พบเห็นบ่อยนักในแวดวงภาพถ่ายของเมืองไทย

อามฤทธิ์ ชูสุวรรณ และงานวิดีโอซึ่งถูกสร้างขึ้นใน See Saw Seen อามฤทธิ์จำลองภาพด้านในและบทสนทนาที่มองไม่เห็นระหว่างตนเองขึ้นในลักษณะของภาพเคลื่อนไหวซึ่งใช้ร่างกายตนเองเป็นสื่อ สิ่งที่น่าสนใจในงานของอามฤทธิ์ นอกจากจะเป็นการใช้สื่อใหม่ (New Media) เล่าเรื่องราวระดับในท้องมองไม่เห็นแล้ว ผลงานของเขายังเปิดพื้นที่ทางการเห็นให้กับ See Saw Seen ซึ่งในแต่ละครั้งก็ล้วนแล้วแต่เป็นงานภาพถ่ายโดยส่วนใหญ่ทั้งสิ้น

ความเป็นอิสระในการสร้างสรรค์งานนั้นคือ ความน่าสนใจของนิทรรศการ See Saw Seen ในแต่ละครั้ง เพราะนั่นหมายความว่า เราจะได้เห็นภาพถ่ายที่เต็มไปด้วยความแตกต่างหลากหลายจำนวนหนึ่งถูกนำมารวบรวมไว้ในนิทรรศการเดียวกัน ขณะที่ความแตกต่างหลากหลายเหล่านั้นก็ดูจะแจ่มชัดพอที่จะอธิบายประเด็นความสนใจและแนวทางในการสร้างงานของแต่ละคนได้

See Saw Seen เปิดโอกาสให้กับนักสร้างสรรค์หลากหลายสาขา ทั้งศิลปินที่คลุกคลีอยู่ในวงการถ่ายภาพโดยตรง และศิลปินในสาขาอื่นๆ ซึ่งในแต่ละครั้งก็จะมีการผลิตเปลี่ยนและปรับเปลี่ยนศิลปินหรือช่างภาพหน้าใหม่ท่านอื่นๆ ซึ่งยังไม่เคยเข้าร่วมในนิทรรศการมาก่อน เพื่อที่จะนำผลงานมาจัดแสดงร่วมกัน นิทรรศการภาพถ่าย See Saw Seen จึงถือเป็นโอกาสอันดีที่จะสร้างสังคมแห่งการถ่ายภาพในเมืองไทยให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเชื่อมโยงเอาความหลากหลายของภาพถ่ายที่ถูกสร้างขึ้นโดยนักถ่ายภาพจากที่ต่างๆ ซึ่งมากไปด้วยความรู้และประสบการณ์มารวบรวมไว้ด้วยกัน และนำไปสู่การเกิดพื้นที่แห่งการแลกเปลี่ยน และเรียนรู้ร่วมกันในที่สุด

See Saw Seen IV: What to be seen in 4th See Saw Seen?

Bussaraporn Thongchai

Translated by Akkawich Khonwittayayothin

If you ever follow the photography exhibition “See Saw Seen” held by ARDEL Gallery of Modern Art, it would be 4th See Saw Seen photography exhibition joined by artists and photographers who once again will share, present and exchange their “See Saw Seen” experiences.

“See Saw Seen” is a photography exhibition that has been held continuously by ARDEL Gallery, Sony Thai Co., Ltd. and artists and photographers who have created their photos by using Sony alpha camera series A77, NEX 7 and NEX 5N. And this year, 16 artists have brought their photos to the exhibition whose names are as follow: Pishnu Supanimit, Nopadon Chotasiri, Waranun Chutchawantipakorn, Amrit Chusuwan, Thavorn Ko-udomvit, Dow Wasiksiri, Nitikorn Kraivixien, Thongchai Srisukprasert, Kanok Suriyasat, Steven Pettifor, Tul Hirunyalawan, Urasha Jakkachaphol, Anak Navaraj, Hassapop Tangmahamek, Ampannee Satoh and Charit Pusiri.

Frankly speaking, especially for the artists mentioned above, this could be one of many “Sees” they have seen as their roles are already fully relevant to the art that is all about the matter of visual perception. This could be the reason why their works are being exhibited in this latest edition of “See Saw Seen”.

For the 16 artists, each of them live in different contexts. While some are freelance photographers, advertising photographers, fashion photographers, the others are artists, writers and teachers. There are also many of them that own more than one social status.

As the camera can easily and quickly record and respond to the visionary of artists, photography becomes one of arts that is sensitive to their creative senses. The result also turn out as effectively as painting or other fields of art. In some contexts which do not allow them to expose their certain identities or angles of their world they wish to show, it seems that photography can appropriately play the role in order to support that contexts. The limitation of creation and presentation is even less strict than those of painting or sculpture.

In a series representing experience of an artist through travels and events happened around him, Pishnu Supanimit has recorded the scenes of three beautiful places with austere and simple elements. His photos are not different from his writing, watercolor paintings, or watercolor prints which normally do not rely on complexity and are more like narration in a note book. This clearly reflects his laid-back characteristic. Photograph is like

a tool which as well responds to his way of life and his working process as taking note or drawing picture do. Likewise, Anak Navaraj’s photos in this “See Saw Seen” have included an element of a scene while traveling and collecting pieces of events that accidentally happened. When different photographs from different places are exhibited together, they can create relation for themselves and things surrounding them.

Hassapop Tangmahamek and the photographs of persons’ postures [artists’ postures] taken while they were visiting the exhibitions. Looking from her perception Hassapop is interested in identities and reactions of people she knows of and portrays them with simple elements. In this context, the photograph intensifies characteristics of persons who is being paid attention and transforms those persons from unique to something not being different from other elements in the photograph.

Thongchai Srisukprasert presents a series of photograph showing the reflections on water. Characteristics found in those photos are enough to trace back to some of his paintings which were often inspired by nature and interpretations of Buddhist philosophy. Although different tools are used, the state of observation and the process in creating works reflect some of his aspects of creation which are not difficult to be found.

The Thai style can also be seen in the sacred lotus photograph taken by Waranun Chutchawantipakorn, a national artist in visual art (photography.) His photographs often show simplicity, Thai way of life, and beautiful nature. At the same time, the completeness of the photographs is also the reminiscence of paintings that are not only being paid attention to delicate visual elements but also being given an importance to the contents and stories which are hidden behind.

Thavorn Ko-udomvit and his portraiture photographs reflect his experience and his role as an art teacher. The picture of students in Body Art classroom becomes one of his works. And although he pays attention to the identity through outfits, the photo is questionable about the originality, movement and adaptation which often appear in the art of photography.

Similar to Thavorn’s, Nopadon Chotasiri presents his photographs and video that are free from controlling. And as always, he is usually interested in including community’s intellect and his environment especially the Thai lifestyle of lower class such as drinking and eating habit,

tools or equipments, letting the nature of an object or an event continue its course according to its context. He took a picture of ice but what he conveys is about coldness, happiness, and noise pollution. All of those are concepts about ice that is the reminiscence of the thought system of semeion which is often found in his photographs. The same goes for Tul Hirunyalawan and his photos of water and its rippled surface. Apart from beauty of the questioning stillness, Tul also addressed a question towards his attitudes to viewers if the picture still contains other aspects besides its beauty.

Dow Wasiksiri and his street photography shows a moment of a scene he traveled to and recorded it in every See Saw Seen exhibition. As always, he is still fascinated by the coincident events and the incredibility of photographs. In this exhibition, once again, his series, as perfect as it was, is still a challenging to perception and photographic elements.

Nitikorn Kraivixien and his black and white photos of still-life focus on presenting beauty through simple shapes and surreal lighting. More than two participations in See Saw Seen, Nitikorn’s interests in photography always shift from time to time. And as always, these still-life photos are one of his interests that he did it fairly well. Same as Nitikorn, Kanok Suriyasat, an artist exhibiting his works with See Saw Seen from the very beginning is also fancy in creating works using various approaches and this time he has selected an impressive photo series taken during certain moments of life and brought them to the presentation.

Urasha Jakkachaphol and her 18 photographs which present the movement of a woman taken at the same position, using a slow shutter speed. According to blurred appearances and the instability, Urasha refers to the state happened at that time that it is the same as fluctuation of feelings happening inside. The camera ceased that split second of movement and changed it into something static but still left the traces of the movement on what is called a photograph.

Steven Pettifor investigates and presents some vacant areas which are out of sight and many might have never been to through his works. What is interesting in this photo series is the way he recorded the picture in panoramic view that is spacious and multi-dimensional both vertically and horizontally. This helps intensify vastness of the city. After seeing those photographs of such places,

many abandoned areas pop-up in our memories.

Charit Pusiri and his creation often have something to do with fracture, water and fragile feeling. His shootings often take place in studio with the unique way of lighting, that in some time, delivers a derisive feeling, true and yet deceitful, and presents the production that is similar to advertising photography. This time, Charit intentionally connects the story and dry atmosphere as if he tries to tell some moments in his life through the story on photographs.

First participation in See Saw Seen, Ampannee Satoh, a photography teacher from Rangsit University presents her idealistic photos named “Thai Nationality.” Ampannee’s photos, in several occasions, are relevant to the boundaries of religious and ethnic differences. Ampannee presents images of faces that intentionally show physical differences of Thai women. Her photos are full of hidden contents about politics, facts, questions and the feelings as being women which seem to be intense and unique. These certain aspects from female photographers are hardly to be seen in the world of Thai photography.

Amrit Chusuwan has created internal pictures and hidden dialogues within him in the style of dynamic pictures and used his body as a medium. This adaptation of New Media in narrating the invisible internal state in his video is not only capture viewers’ interest but also introduce more visual space for See Saw Seen.

Independence to creating works is the attractiveness of each See Saw Seen exhibition and because of that; we have a chance to see photographs that are filled with differences and varieties, all are in a single exhibition. At the same time, those differences and varieties are also obvious enough to explain the issues, interests, and guidelines to creating works of each artist.

See Saw Seen has provided opportunities for artists from a variety of fields both directly from photography and those from other fields. In each exhibition, different and new artists who never participate in the exhibition would be invited so that they are able to present their works. See Saw Seen photography exhibition then is a great opportunity to continuously build a society for artists in Thailand who are fascinated by photography and to bring variety of pictures taken by photographers from different places which are full of knowledge and experience. This will finally result in the place to learn and exchange knowledge for everyone.

Rama IX Art Museum Foundation

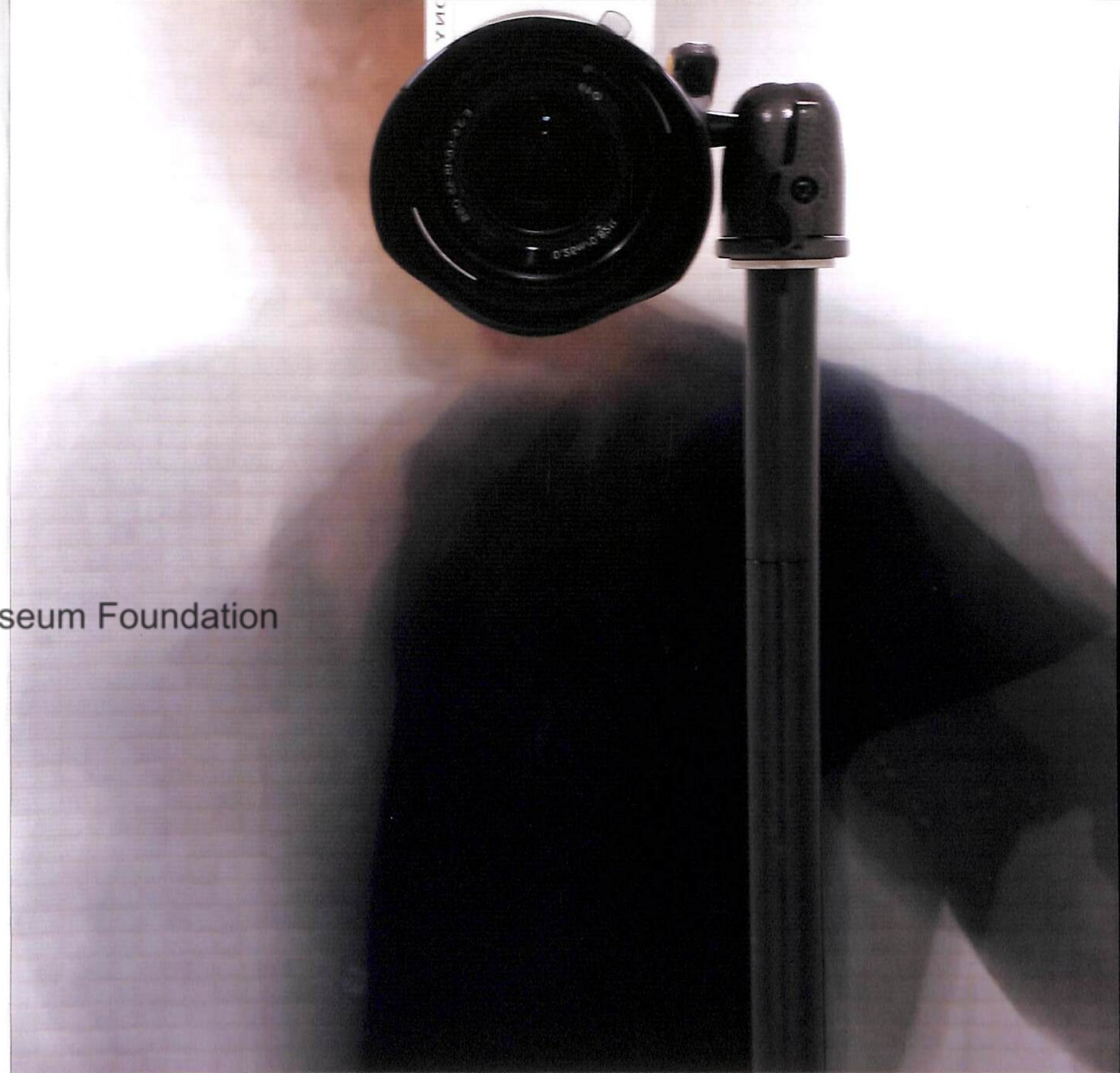
กนก สุริยสัตย์ / Kanok Suriyasat

ภาพถ่ายช่วงขณะแห่งความคิด ความรู้สึก และความประทับใจที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาอันมิได้คาดหมาย แม้จะทั้งในรูปแบบของภาพถ่ายตนเองที่สะท้อนออกมาจากกระจกเงา และภาพถ่ายหญิงชราในกลุ่มคนเสื้อหลากสี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบางสภาวะการณ์อันเกิดขึ้น ดำรงอยู่ และเปลี่ยนแปลงไปในสังคมปัจจุบัน

Photographs reflecting the moment of thought, feeling and impression are captured unexpectedly. They are photographs of self-reflection on the mirror and female elders in the Multi-Coloured Shirt Group. All of them represent a particular incident that takes place, remains and changes in our present society.

Royalist No. 1, 2011, digital print, 99.6 x 150 cm, edition of 5

Rama IX Art Museum Foundation

Mir, 2011, digital print, 50 x 50 cm, edition of 5

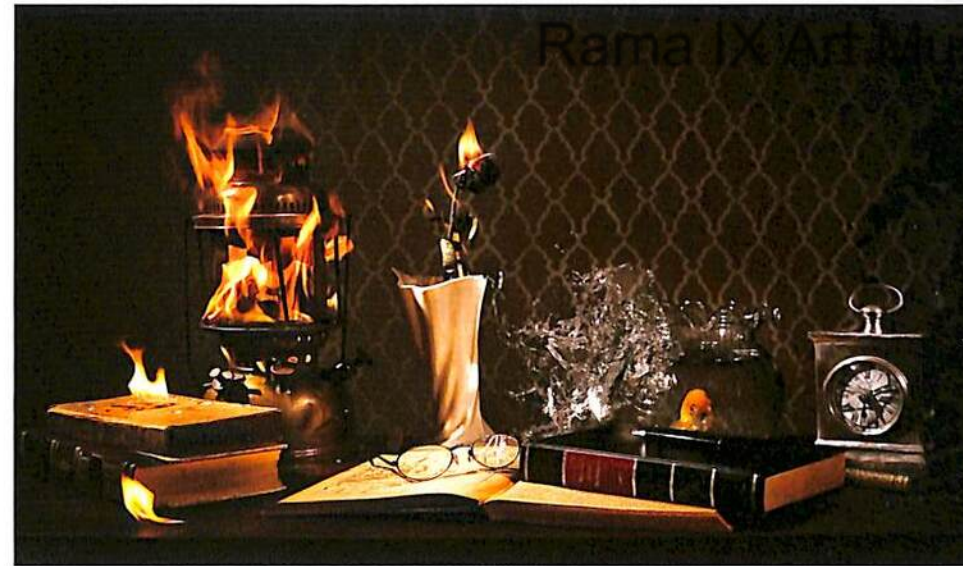
ชฤต ภูศิริ / Charit Pusiri

ความทุกข์อันเกิดจากการที่คนที่เรารักทิ้งไปนั้น เป็นความทุกข์อันเข้มข้นและหล่มลึกซึ่งหลอมรวมเอาหลากหลายลักษณะความทุกข์ของมนุษย์เข้าไว้ด้วยกัน เริ่มมาจากความผิดหวัง โกรธเคือง เจ็บปวด เสียใจ เศร้าหมอง ลามไปจนเกิดความเครียด ความหมกมุ่น และหม่นหมอง สะสมกันเนิ่นนานจนกลายเป็นความเก็บกดและปวดร้าวดังแผลลึกที่ยากจะเยียวยา สิ่งสมจก่อก่อเกิดความสับสน วุ่นวายทางอารมณ์ที่เข้มข้นจนถึงขีดสุด ปะทุออกมาเป็นความเมามันอันเจ็บปวด จนนำไปสู่ภาวะแห่งการเสพติดความทุกข์ และจมอยู่กับอดีตจนยากจะถอนตัว แต่ไม่ว่าความเจ็บปวดนั้นจะรุนแรงแค่ไหน ที่สุดแล้วทั้งหมดทั้งมวลนี้ก็จะกลายเป็นเพียงช่วงเวลาหนึ่งของชีวิต ซึ่งไม่ว่าจะต้องใช้เวลาสักเท่าไร หวังอารมณ์เหล่านี้ก็จะผ่านไปทั้งไปเพียงความทรงจำที่ค่อยๆ เลือนลางลงไปอย่างช้าๆ และจะสูญสลายไปพร้อมกับตัวเราในวันสุดท้ายของชีวิต

Sadness from depart of the loved one is grave misery for human being. The feeling composes of many kinds of unhappiness. It starts from disappointment, anger, pain, sadness, solemnity and leads to obsession and melancholy. When time passes, it becomes depression and incurable pain until it brings emotional confusion leading to addiction to misery and holding on to the past. No matter how bad the sadness is, eventually, it is just a moment of life. No matter how long it will take, the feeling will fade away leaving only a fading memory in our mind. It will be completely removed on the last day of our life.

ลักษณะ-ทุกข์-รัก - Suffering Love, 2011
digital print, 99.5 x 150 cm, edition of 5

ลูกกลม-แหลกลาญ - Disastrous, 2011
digital print, 48.5 x 76 cm, edition of 5

Rama IX Art Museum Foundation

ร้าวราน - Shattered, 2011, digital print, 76 x 49 cm, edition of 5

ดาว วาสิกศิริ / Dow Wasiksiri

ทิวทัศน์ริมชายหาดปาดอง เป็นสิ่งที่ถูกบันทึกผ่านเลนส์กล้องถ่ายรูป และสายตาของผม บรรยากาศและสัญลักษณ์แฝงซ่อนที่อยู่ในภาพมี ทั้งความจริงและมายาคติที่ผู้ชมงานอาจตีความหรือเชื่อมั่น หากแต่อีก นัยหนึ่ง ภาพสถานที่อันงดงามแห่งนี้ก็อาจสื่อสะท้อนให้เห็นว่า ความจริงที่ปรากฏอยู่ในภาพอาจไม่ใช่ความจริงที่มีอยู่จริงในพื้นที่แห่งนั้น ผลลัพธ์ของความเชื่อคือ การออกเดินทางเพื่อไปเสาะแสวงหาความจริงจากสถานที่แห่งนั้นด้วยสายตาของตนเอง

The views along Patong beach are captured through my camera lens and eyes. The ambiance and symbols appeared in the photographs might be the truth or the myth depending on viewer's interpretation or belief. On the other hand, this beautiful place might reflect that the truth appeared in the photographs might not be found in the place. The belief, as a result, leads you to take journey and discover the truth by yourself.

Afternoon Delight, 2011, archival pigment print
33 x 50 cm, edition of 5

Conversation, Red, 2011, archival pigment print
33 x 50 cm, edition of 5

Feeling Good, 2011, archival pigment print
33 x 50 cm, edition of 5

Giggle, 2011, archival pigment print
33 x 50 cm, edition of 5

Rama IX Art Museum Foundation

In Sync, 2011, archival pigment print
33 x 50 cm, edition of 5

Hot Summer, 2011, archival pigment print
33 x 50 cm, edition of 5

ตุลย์ หิรัญญลาวัลย์ / Tul Hirunyalawan

บางครั้งสิ่งที่เห็นด้วยตา กับสิ่งที่รู้สึกมักสวน
ทางกัน สายน้ำทำให้ความรู้สึกสงบเย็น อาจ
เป็นมวลน้ำที่มีผลกระทบต่อการทำลายล้าง
น้ำที่เอื้อเพื่อการดำรงชีวิต อาจกลายเป็น
น้ำที่โถมทำลายชีวิตได้เช่นเดียวกัน

Sometimes, what we see is not what we
usually get. Water and tide bring peace.
On the other hand, its power can cause
such prevailing damage. While water
is essential for all lives, it as well can
destroy everything.

Rama IX Art Museum Foundation

Another Side No. 3, 2011, digital print, 60 × 60 cm, edition of 4

Another Side No. 4, 2011, digital print, 60 × 60 cm, edition of 4

Another Side No. 2, 2011, digital print, 60 × 60 cm, edition of 4

Another Side No. 5, 2011, digital print, 60 × 60 cm, edition of 4

Another Side No. 6, 2011, digital print, 60 × 60 cm, edition of 4

Another Side No. 1, 2011, digital print, 60 × 60 cm, edition of 4

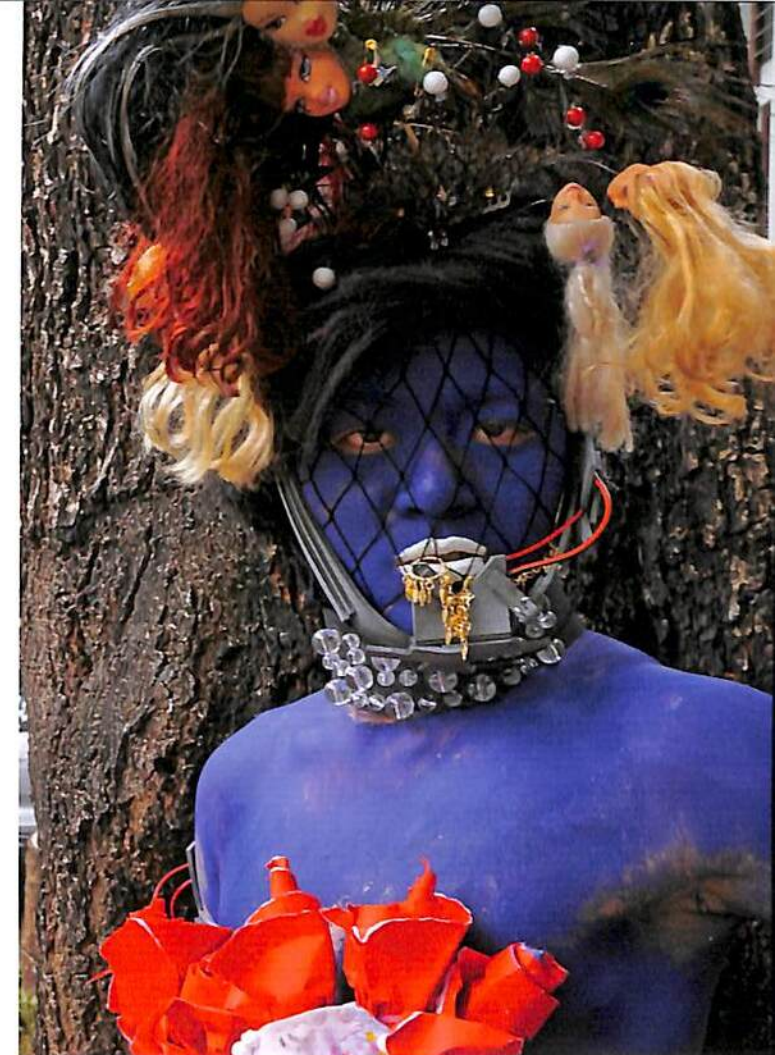

Black Portrait, 2011, digital print, 76 x 50.8 cm, edition of 5

Rama IX Art Museum Foundation

White Portrait, 2011, digital print, 76 x 50.6 cm, edition of 5

Gray Portrait, 2011, digital print, 76 x 50.6 cm, edition of 5

ถาวร โกอุดมวิทย์ / Thavorn Ko-udomvit

เครื่องแต่งกาย นับเป็นสัญลักษณ์อีกประการหนึ่งที่สื่อแสดงให้เห็นถึงตัวตนที่แฝงเร้นอยู่ภายใน สีและรูปทรงของอาภรณ์ตลอดจนลวดลายรายละเอียดของเสื้อผ้าในฐานะ Body Art สะท้อนให้เห็นถึงนัยแห่งความคิดอันเป็นปัจเจก อารมณ์ความรู้สึกอันเป็นส่วนตัว และสอดรับกันกับปรากฏการณ์แห่งความเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ทวีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นตลอดเวลา

Clothing symbolizes and reflects our true self. The colors and patterns of our cloths as body art reflect individual view and personal emotion in a way that is consistent to multiple changes in our society.